

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DPG-V.054.12.2025
Warszawa, 06 sierpnia 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: Interpelacji nr 10913 Posła Jarosława Sachajko w sprawie nieproporcjonalnego stosowania art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy Prawo zamówień publicznych i jego negatywnego wpływu na uczciwych przedsiębiorców

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 10913 z dnia 17 lipca 2025 r. złożoną przez Pana Posła Jarosława Sachajko w sprawie nieproporcjonalnego stosowania art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, dalej „ustawa Pzp” i jego negatywnego wpływu na uczciwych przedsiębiorców, informuję co następuje.

- i. Odnośnie do **pierwszego pytania** zawartego w treści interpelacji, w zakresie planowanej przez Rząd nowelizacji art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy Pzp, tak aby ograniczyć możliwość zatrzymywania wadium tylko do przypadków zawinionych, istotnych lub szkodliwych dla postępowania, należy zwrócić uwagę na treść normy zawartej w tym przepisie. Przepis art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy Pzp statuuje uprawnienie zamawiającego do zatrzymania wniesionego przez wykonawcę wadium z powodu niezuzupelnienia przez tego wykonawcę, w odpowiedzi na wezwanie zamawiającego, podmiotowych środków dowodowych, przedmiotowych środków dowodowych, oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1 ustawy Pzp, innych dokumentów lub oświadczeń. Regulacja uprawnia do zatrzymania wadium także w sytuacji, gdy wykonawca nie wyraził zgody na poprawienie oczywistej omyłki, o której mowa w art. 233 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp.

Należy zauważyć, że powyższa norma funkcjonuje w systemie zamówień publicznych od 2008 r. Na gruncie poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (dalej: Pzp2004) odpowiednikiem art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy Pzp był art. 46 ust. 4a. Przepis ten, wprowadzony ustawą z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych i innych ustaw, wszedł w życie 24 października 2008 r. W pierwotnym brzmieniu przewidywał on zatrzymanie wadium wraz z odsetkami, jeżeli wykonawca w odpowiedzi na wezwanie zamawiającego nie złożył dokumentów lub oświadczeń wskazanych w art. 25 ust. 1 Pzp2004 lub pełnomocnictw, chyba że udowodnił on, że wynika to z przyczyn nieleżących po jego stronie.

Celem wprowadzenia instytucji wadium do systemu zamówień publicznych było przeciwdziałanie znikom przetargowym, które w praktyce prowadziły do eliminowania uczciwej konkurencji w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego.

Wprowadzenie do zamówień publicznych instytucji wadium umożliwiło zamawiającym przeciwdziałanie sytuacjom opisywanym w uzasadnieniu ustawy z dnia 4 września 2008 r., w których: „grupa będących w porozumieniu wykonawców może powodować, że zamówienie

jest udzielane temu spośród nich, który zaoferował najwyższą cenę. Wykonawcy ci mogą celowo składać oferty bez wymaganych dokumentów lub oświadczeń, a następnie, już po zapoznaniu się z ofertami konkurentów, bez negatywnych konsekwencji wycofać z udziału w postępowaniu, podlegając jedynie wykluczeniu z postępowania na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 3 [obecnie ich oferta podlega odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp]. Mając to na uwadze, celowe jest zrównanie sytuacji wykonawcy, który nie przedstawił dokumentów lub oświadczeń potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu w trybie art. 26 ust. 3 [obecnie art. 128 ust. 1 ustawy Pzp] z sytuacją wykonawcy, który uchyla się od zawarcia umowy lub nie wnosi wymaganego zabezpieczenia należytego wykonania umowy.” (zob. druk sejmowy nr 471, Sejm VI kadencji).

W toku stosowania tak ukształtowanej instytucji wadium pojawiały się zarzuty ze strony wykonawców, dotyczące tego, że zamawiający zatrzymuje wadium w sytuacji, gdy jedynym „przewinieniem” wykonawcy jest niespełnianie warunków udziału w postępowaniu. W jednej ze spraw dotyczących zatrzymania wadium na powyższej podstawie, zostało skierowane pytanie prawne sądu do Trybunału Konstytucyjnego (pytanie prawne Sąd Okręgowy w Gdańsku). Pytanie prawne dotyczyło **zgodności art. 26 ust. 3 i art. 46 ust. 4a Pzp2004**, w zakresie, w jakim przepisy te umożliwiają zamawiającemu zatrzymanie wadium w sytuacji złożenia ofert przez wykonawców, którzy nie spełnili warunków udziału w postępowaniu i braków tych nie byli w stanie uzupełnić, **z art. 20, art. 22 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP**. Trybunał Konstytucyjny postanowieniem z dnia 9 maja 2012 r. (P 47/11, OTK-A 2012, Nr 5, poz. 57) umorzył postępowanie, uznając, że wątpliwości sądu mogą zostać usunięte w drodze wykładni prawa. Według Trybunału złożenie nieprawidłowych dokumentów przez wykonawcę z powodu niespełnienia przez niego warunków udziału w postępowaniu nie jest automatyczną przesłanką zatrzymania wadium na podstawie art. 46 ust. 4a Pzp2004. Zatrzymanie wadium jest dopuszczalne dopiero po dokonaniu analizy wszystkich przyczyn, które doprowadziły do złożenia przez wykonawcę nieprawidłowego dokumentu, w tym precyzji i jasności opisu warunku w specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz jednoznaczności wezwania do złożenia oświadczeń lub dokumentów. Zdaniem Trybunału nie sposób przyjąć, że sankcja zatrzymania wadium mogłaby mieć zastosowanie w stosunku do wykonawcy, który – działając w dobrej wierze – doręczył zamawiającemu dokumenty, niepotwierdzające jednak, w ocenie zamawiającego, spełnienia wymagań dotyczących uczestnictwa w przetargu.

W związku z powyższym, w celu ochrony wykonawców przed ewentualnym nadużywaniem przez zamawiających regulacji dotyczących zatrzymywania wadium, ustawodawca znówelizował art. 46 ust. 4a Pzp2004. Wprowadzono wymaganie, aby istniał związek między zatrzymywaniem wadium a faktem, że działanie wykonawcy w zakresie braku przedłożenia uzupełnionych dokumentów miało kluczowy wpływ na wynik postępowania. Nastąpiła również zmiana ciężaru dowodu co do wykazania, czy wadliwa odpowiedź na wezwanie nastąpiła z przyczyn leżących po stronie wykonawcy, który przeniesiony został na zamawiającego. Ponadto doprecyzowano, że oświadczenia i dokumenty, które ma złożyć wykonawca w odpowiedzi na wezwanie zamawiającego o ich uzupełnienie przez wykonawcę, mają potwierdzać spełnianie wymagań dotyczących uczestnictwa w przetargu.

Ukształtowane w powyższy sposób zasady dotyczące stosowania wadium przez zamawiających, zawierające zabezpieczenia wykonawców przed nadużywaniem tej instytucji, są nadal obecne w systemie prawa zamówień publicznych. W świetle brzmienia obecnie obowiązującego art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy Pzp, warunkiem zatrzymania wadium, przez zamawiającego, z powodu zaniechania uzupełnienia przez wykonawcę dokumentów lub oświadczeń, mimo skierowanego do niego wezwania, jest kumulatywne zaistnienie

trzech poniższych przesłanek. Ciężar ich udowodnienia spoczywa na zamawiającym, zgodnie z art. 6 Kodeksu cywilnego.

Pierwszą z tych przesłanek jest niezłożenie, w odpowiedzi na wezwanie zamawiającego, podmiotowych środków dowodowych lub przedmiotowych środków dowodowych potwierdzających okoliczności, o których mowa w art. 57 lub art. 106 ust. 1 ustawy Pzp, lub oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1 ustawy Pzp, bądź niezłożenie innych dokumentów lub oświadczeń, a także niewyrażenie zgody na poprawienie omyłki, o której mowa w art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp. Wezwanie zamawiającego odnosi się więc do sytuacji, w której wykonawca nie złożył dokumentów (oświadczeń) w pierwotnym terminie lub były one niekompletne lub zawierały błędy, w związku z czym został wezwany przez zamawiającego do ich złożenia, poprawienia lub uzupełnienia w nowym terminie i po raz drugi nie złożył żadnego dokumentu (oświadczenia) lub złożył inny dokument (oświadczenie) niż wynikający z treści wezwania (niepotwierdzający spełnienia warunków zamówienia).

Drugą przesłankę stanowi nieuzupełnienie dokumentów (oświadczeń) z przyczyn leżących po stronie wykonawcy. Zatrzymanie wadium nie jest możliwe, gdy wykonawca działa w dobrej wierze, czyli błędnym, ale usprawiedliwionym przekonaniu, że spełnia warunki zamówienia. Przy analizie przesłanek zatrzymania wadium należy brać pod uwagę w szczególności sposób sformułowania przez zamawiającego warunków uczestnictwa w postępowaniu i na tym tle rozważyć zasadność przekonania wykonawcy, że posiadane przez niego doświadczenie kwalifikuje go do udziału w postępowaniu. Do przyczyn nieleżących po stronie wykonawcy należy zaliczyć m.in. okoliczności obciążające zamawiającego, takie jak określenie zbyt krótkiego terminu na uzyskanie dokumentów, sformułowanie wezwania, ogłoszenia czy dokumentów zamówienia w sposób nieprecyzyjny, wezwanie do złożenia oświadczeń i dokumentów zbędnych do przeprowadzenia postępowania.

Ostatnią przesłankę zatrzymania wadium na podstawie art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy Pzp, stanowi wpływ zaniechania uzupełnienia dokumentów lub oświadczeń, mimo wezwania zamawiającego, na wynik postępowania o udzielenie zamówienia. W świetle obecnie obowiązujących przepisów ustawy Pzp zatrzymanie wadium przez zamawiającego jest możliwe jedynie wówczas, gdy niezłożenie przez wykonawcę dokumentów lub oświadczeń spowodowało brak możliwości wyboru oferty złożonej przez tego wykonawcę jako najkorzystniejszej. Oznacza to, że zatrzymanie wadium odnosi się tylko do takiej sytuacji, gdy oferta wykonawcy została najwyżej oceniona a jedyną przyczyną, dla której nie może ona zostać wybrana jako oferta najkorzystniejsza jest konieczność jej odrzucenia ze względu na niezłożenie przez wykonawcę wymaganych dokumentów (oświadczeń) pomimo wezwania skierowanego do tego wykonawcy o ich uzupełnienie (por. art. 107 ust. 2 lub art. 128 ust. 1 ustawy Pzp).

Mając na względzie powyższe wyjaśnienia, odnosząc się do pytania czy rząd planuje nowelizację art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy Pzp, tak aby ograniczyć możliwość zatrzymania wadium tylko do przypadków zawinionych, istotnych lub szkodliwych dla postępowania należy wyjaśnić, że powyższa regulacja te wymagania spełnia, zatem jej nowelizacja nie wydaje się uzasadniona. Aktualnie obowiązująca norma wyrażona art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy Pzp ogranicza bowiem możliwość zatrzymania, przez zamawiającego, wadium z powodu zaniechania uzupełnienia przez wykonawcę dokumentów lub oświadczeń tylko do przypadków, gdy przyczyny leżą wyłącznie po stronie wykonawcy, oraz są istotne lub szkodliwe dla postępowania (tj. mają wpływ na jego wynik). Z tego względu nie planuje się dokonywania postulowanej nowelizacji art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy Pzp.

Niewątpliwie instytucja zatrzymania wadium na podstawie art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy Pzp nie powinna służyć wzbogaceniu się zamawiającego kosztem potencjalnych wykonawców. Dlatego też, jako niezgodne z ustawą Pzp należy ocenić takie przypadki, w których zamawiający zatrzymuje wadium powołując się na powyższy przepis, mimo że brak jest przesłanek uprawniających do takiego działania. W takich wypadkach zatrzymanie wadium stanowi naruszenie ustawy i jako takie nie podlega ochronie prawnej (por. postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 9 maja 2012 r., P 47/11, OTK-A 2012, Nr 5, poz. 57).

Jednocześnie, nadużycie przez zamawiającego uprawnienia do zatrzymania wadium daje wykonawcy podstawę do wystąpienia do sądu w przedmiocie żądania zwrotu kwoty wadium. Wykonawcy korzystają z tego uprawnienia, o czym świadczą m.in. orzeczenia Sądu Najwyższego wydawane na tle spraw zainicjowanych pozwem o zasądzenie równowartości wadium (np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 13 października 2011 r., V CSK 475/10, z dnia 11 maja 2012 r., II CSK 491/11, niepubl., z dnia 7 lipca 2011 r., II CSK 675/10, z dnia 22 listopada 2012 r., II CSK 448/12, z dnia 14 marca 2013 r., I CSK 444/12, z dnia 7 listopada 2012 r., IV CSK 121/12, niepubl., z dnia 10 maja 2013 r., I CSK 422/12, z dnia 12 lutego 2014 r., IV CSK 291/13).

II. Odnośnie do **drugiego pytania** dotyczącego posiadania przez Rząd danych w zakresie liczby zatrzymanych wadium w latach 2022–2024, w tym szczególnie w postępowaniach unieważnianych z powodów formalnych lub błędów technicznych, należy zauważyć, że ewentualne zatrzymanie wadium przez zamawiającego stanowi element akcesoryjny w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, niemający wpływu na przebieg i wynik tego postępowania. Zatrzymanie wadium nie stanowi również podstawy do unieważnienia postępowania. Stąd nie ma wymogu podawania przez zamawiających informacji na temat liczby przypadków zatrzymania wadium, w szczególności w ogłoszeniach o wyniku postępowania, a co za tym idzie - nie ma podstaw do pozyskiwania i gromadzenia tego typu danych przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych.

III. Odpowiadając na **trzecie pytanie** dotyczące analizy wpływu obecnych przepisów dotyczących możliwości zatrzymywania wadium na kondycję mikro-, małych i średnich przedsiębiorców w sektorze zamówień publicznych, przede wszystkim należy zauważyć, że ewentualny wpływ na kondycję przedsiębiorców w tym aspekcie jest nie tyle uzależniony od istnienia przepisu ustawy Pzp, co od działania bądź zaniechania tego przedsiębiorcy, jako wykonawcy w konkretnym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. W przypadku, gdy wykonawca będący mikro-, małym i średnim przedsiębiorcą spełnia wymagania dotyczące warunków udziału w tym postępowaniu, wynikające z dokumentów zamówienia i stosuje się do ewentualnego wezwania zamawiającego o uzupełnienie dokumentów, które były wymagane, a nie zostały przez niego złożone na pierwsze wezwanie, wówczas przepis powyższy w żaden sposób nie będzie oddziaływał na kondycję tego wykonawcy jako przedsiębiorcy.

Niezależnie od powyższego warto zwrócić uwagę, że na gruncie obecnie obowiązującej ustawy Pzp, zamawiający nie ma obowiązku żądania wadium, co dotyczy zarówno postępowań o wartości mniejszej niż progi unijne, jak i postępowań o wartości równej lub większej niż progi unijne (por. art. 97 ust. 1 ustawy Pzp). Dodatkowo w postępowaniach o wartości mniejszej niż progi unijne obniżona została maksymalna wysokość wadium, jaką może żądać zamawiający i wynosi ona nie więcej niż 1,5 % wartości zamówienia (por. art. 281 ust.4 ustawy Pzp).

- IV. Odnośnie do **czwartego pytania**, w zakresie rozważenia wprowadzenia procedury odwoławczej lub mediacyjnej, która umożliwiłaby uczciwym przedsiębiorcom odzyskanie wadium w przypadku oczywistych uchybień formalnych, w pierwszej kolejności należy wskazać, że właściwym trybem dochodzenia roszczeń z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, a więc roszczeń o zwrot wadium jako określonej wartości pieniężnej, jest tryb powództwa cywilnego.

Jednocześnie, zgodnie z 505 ust. 1 ustawy Pzp, w takich przypadkach wykonawcy, uczestnikowi konkursu oraz innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy Pzp, przysługują również środki ochrony prawnej przyznane na gruncie ustawy Pzp. Zgodnie bowiem z art. 513 ustawy Pzp odwołanie do Krajowej Izby Odwoławczej przysługuje m.in. na niezgodną z przepisami ustawy czynność zamawiającego, podjętą w postępowaniu o udzielenie zamówienia, o zawarcie umowy ramowej, dynamicznym systemie zakupów, systemie kwalifikowania wykonawców lub konkursie, w tym na projektowane postanowienie umowy.

W świetle przytoczonych regulacji, każdy wykonawca, którego oferta nie została wybrana, w tym, gdy pociągało to za sobą również zatrzymanie wadium w okolicznościach wskazanych w art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy Pzp, ma prawo do złożenia odwołania do Krajowej Izby Odwoławczej, jeżeli jest przekonany, że odrzucenie jego oferty nastąpiło niesłusznie. Wówczas pośrednio rozpatrzenie odwołania będzie miało wpływ na kwestię ustalenia słuszności zatrzymania wadium przez zamawiającego, jeżeli zatrzymanie wadium ma związek z odrzuceniem oferty wykonawcy.

Wniesienie przez wykonawcę odwołania do Krajowej Izby Odwoławczej jest uwarunkowane posiadaniem interesu faktycznego lub prawnego, w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy Pzp. Tym samym, uczestnik przetargu, który podnosi naruszenie ustawy Pzp w związku z zatrzymaniem wadium, musi być równocześnie zainteresowany dalszym uczestniczeniem w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego i musi kwestionować odrzucenie jego oferty. W przypadku postępowania odwoławczego, chęć odzyskania wadium nie może być jedyną podstawą działania takiego wykonawcy. Prawo do wniesienia odwołania do Krajowej Izby Odwoławczej jest bowiem powiązane z istnieniem po stronie wykonawcy potrzeby wydania przez Izbę orzeczenia, stanowiącej konsekwencję utraty możliwości uzyskania przez wnoszącego odwołanie zamówienia lub możliwości ubiegania się o udzielenie zamówienia publicznego. W tym kontekście sama czynność zatrzymania przez zamawiającego wadium ma charakter akcesoryjny - nie ma wpływu na wybór najkorzystniejszej oferty przez zamawiającego, a więc nie wpływa na wynik postępowania w powyższym rozumieniu. Dlatego rozstrzygnięcie sporów o zasądzenie od zamawiającego na rzecz wykonawcy równowartości zatrzymanego wadium nie mieści się w ramach celów, którym służą procedury rozpatrywania odwołań w sprawach zamówień publicznych.

- V. Odpowiadając na **piąte pytanie** dotyczące uznawania przez Rząd obecnego rozwiązania dotyczącego zatrzymania wadium za zgodne z zasadami uczciwej konkurencji i zaufania obywateli do instytucji publicznych, uprzejmie wyjaśniam, że rozwiązanie to zawiera mechanizmy mające na celu przeciwdziałanie jego nadużywaniu przez zamawiających i w tym zakresie stanowisko pozostaje zbieżne z poglądem prawnym wyrażonym w cytowanym postanowieniu Trybunału Konstytucyjnego z 9 maja 2012 r. (P 47/11, OTK-A 2012, Nr 5, poz. 57). Regulacja art. 98 ust. 6 pkt 1 ustawy Pzp nie budzi wątpliwości konstytucyjnych. Przepis ten nie pozwala na aprioryczne utożsamianie niemożliwości złożenia przez wykonawcę dokumentu z zaistnieniem podstawy do zatrzymania wadium. Zatrzymanie wadium dopuszczalne jest dopiero po dokonaniu analizy wszystkich przyczyn, które doprowadziły do złożenia przez wykonawcę nieprawidłowego dokumentu.

Ewentualne przypadki nadużywania prawa do zatrzymywania wadium podlegają kognicji sądów rozstrzygających tego rodzaju spory w postępowaniu cywilnym.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /
w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych:

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 r., z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Finansów i Gospodarki, którego obsługę zapewnia Ministerstwo Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki administratora jest dyrektor Departamentu Prawa Gospodarczego i Analiz.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2024 r. poz. 907), oraz w związku z § 162 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) oraz art. 193 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M. P. z 2022 r. poz. 990).
4. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interwencję poselską lub senatorską lub interpelację/zapytanie poselskie.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być: o organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji); o inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Finansów i Gospodarki (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
9. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interpelację/zapytanie/interwencję.
10. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
 - o prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - o prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - o prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Moniuszki 1 A, 00-193 Warszawa.